

دریای خون

خالقا شد ملک ما ویران زنا اهلان دون
سالها شد ملت مان گردیده اند، غرقه بخون
قرب نیم قرن اخیر، افغانستان گشته خراب
دشمنان مُلک و دین مان، هارند در جنون
زندگی اکثر مردم به زیر خط فقر
نخبه گان کشورم، راهی شدند در پولیگون*
شد حدود سه میلیون، هم میهنان ما شهید
بالغ از شش میلیون دیگر، گشته از کشوربرون
آن زمانیکه غنی، آن پست بی ناموس گریخت
شد بکشور هرج و مرچ ناگهان، از حد فزون
میهنم کانجا بودی دائم کمتر فاضلان
با وجود آن بگشتند آنچه بود، از حد برون
رهبران جانیان، اند ر لباس خادمان
کرده اند چور و چپاول، از وطن بی چند و چون
خورده اند این بی خدایان حق مظلومان همیش
هیچ رحمی هم نداشتند بریتیمان، زبون
آن یکی با ریش بلندتر، ظالمی است بی بدیل
آخرش راهی شود، در قهر دوزخ سر نگون
جانیان بیحد نمودند در میهنم قتل و قتال
دشت و صحرای وطن، از خون شهیدان لاله گون

آنکه از حکمت ندارد، ذره بؤئی در مئام
کردىصاحب لقب قصاب کابل، ازکشت خون
کن تو آخر يا الهى، رحم خود بر ملک مان
ده نجات افغان ستان، از شرّبى دینان دون
عاقبت اين جانيان نزدتو آيند بر حساب
بس کن ديگر "حيدري"، تحرير اين دريای خون

پوهنوال داکتر اسدالله حيدري

٢٠٢٢، ٩، ١٢، سدنى

* - پوليگون، قتلگاه بي گناهان کشور توسط نوکران اجانب.